

HORITZO

PERIÒDIC QUINZENAL

Portantveu de l'Ateneu Cultural

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
FORA (6 exemplars trimestre) 1'10 PTES.
NÚMERO SOLT . . . . 0'15 PTES.

Redacció i Administració
G. Hernández, 15, pral.

DELS ARTICLES SIGNATS EN SÓN
RESPONSABLES LLURS AUTORS.
NO ES RETORNEN ELS ORIGINALS.

EL MERCAT DE CASSÀ

En aquesta mateixa plana aparegué un article signat per N. titulat «Pel foment del nostre mercat», article rublert d'amor a Cassà i a tota cosa que pugui enlairar i enfortir l'abast comercial—o el que sigui—del nostre poble.

L'esmentat article era prou important per a què no pasés despercebut. I en la sessió municipal del dia 28 d'Agost l'Ajuntament cassanenc prengué l'acord de posar-se en contacte—per mitjà d'HORITZO—amb l'autor de l'article per veure d'iniciar les gestions pertinents per a portar a felicitat terme els propòsits i les intencions del nostre col·laborador.

Ni cal dir com aquest acord ens satisfà, perquè tot el que es faci en bé de Cassà mereix el nostre aplaudiment més sincer.

El nostre desig és que les gestions iniciades s'encarrilin degudament i que es pugui arribar a conclusions profitoses.

Creiem que la qüestió és prou important per a merèixer l'atenció de tots. HORITZO ofereix el seu concurs més desinteressat, perquè els interessos del poble tenen per a nosaltres la més alta significació.

Notes de l'Ateneu

Conferència.

Properament tindrem el gust d'anunciar una conferència que el nostre volgut amic Tomàs Rodà Alemany donarà en el nostre estatge social.

Esperanto.

El grup esperantista «Flugiloj» ens assabenta que té a disposició de tots els esperantistes cassanencs, i a un preu molt econòmic, material de propaganda, com insignies, segells, postals, etc.

Concurs de fotografies.

Molts aficionats a la fotografia ens han visitat, interessant-se pel concurs-exposició que anunciarem en el número passat, les bases del qual properament publicarem.

Impresos de totes menes. Acurada confecció. Preus econòmics.

Estanislau Figueras, 40 - Cassà

Ja sou subscriptors d'HORITZO?

FANTASIES I REALITATS

per Vicenta Vidal Roca

Autos... bicicletes... motos de totes marques, antigues i modernes amb més o menys accelerada cursa i el consegüent aldarull de motors i clàxons: heus ací el que estic contemplant fa molta estona i els meus ulls i les meves oïdes ja n'estan cansats.

Fugint de tot aquell enrenou em dirigeixo a la platja. Ací un abigarrament de gent de tota mena, del que es desprèn el gust de cadascun. Prop meu uns que en tenen prou prenent el sol vestits; més enllà altres que fan brometa tot banyant-se i per les seves rialles sembla que es diverteixen força; més amunt una dona que preté banyar una criatura, que pels crits i plors que fa demostra clarament el poc que li agrada deixar-se posar en remull. Més lluny moltes més colles i parelles i així com són diversos els personatges, són diferents els seus abillaments: però els que més criden l'atenció són una parella que sembla que s'han oblidat que estan acompanyats i es canvien de roba amb la mateixa *sans façon* que si es trobessin sols en ple desert de Sahara. Fins els qui quasi practiquen el nudisme queden esverats. Em desplaui també aquest panorama i m'encamino dalt de l'illa, que encara que l'ascensió sigui una miqueta difícil, aquí almenys podré reposar, doncs no hi arriben ni el brogit de la carretera ni la gatzara de la gent de la platja.

Sentint el remoreig de l'aigua i el botzinar dels pins gronxats pel vent, i bressada per les ones, em fa la impressió que l'illa trenca les seves amarres i comença a endinsar-se mar enllà, travessant la Mediterrània, i en l'estela que dibuixa dins l'aigua, van soterrant-s'hi les ambicions, vanitats i hipocresies quedant ofegades al fons de l'aigua salobre sense deixar rastre. Seguint el meu fantasiós viatge, el món s'és canviat, i hem assolit la pau, la veritable pau; els homes saben perfectament fins on arriben els seus drets i encara millor quins són els seus deures, per a comprir-los escrupolosament. No tenen necessitats de promences que els esperonin a obrar bé, ni s'hi comporten per temor a cap càstig immediat o llunyà. Saben que l'únic mitjà per a sentir-se satisfets d'ells mateixos es tenir per jutge la seva consciència i atenyen així la màxima felicitat.

De sobte... què passa? Unes veus han trencat el meu encís i m'han posat altra volta de cara a la realitat de la qual estava tan allunyada suara.

M'he entristit. Es que no ens resta cap esperança per a perfeccionar el món? Aquests senyors acabats d'arribar donen a comprendre, per la seva discussió, que cada dia estem més malament; les no-

LES LLETRES

JOSEP SOL I SALVADOR ESPRIU, CONTISTES CATALANS

per Josep Castellano

Hi han flors que drecen la tija erecta pel damunt l'herba de la prada mansament curvada. Hi han homes que elevan la testa més amunt de la massa mansament capcota. Hi han escriptors que emprenen un vol de fantasia i deixen als seus peus la vulgaritat trepitjada. Però també hi han contistes que dominen des de la seva atalaia idealista i a l'ensem s'amaren del complex humà, amb la qual fusió s'obté un evident millorament en els brots tendres de la literatura catalana.

Perquè, és molt difícil—per no dir impossible—travessar endemig les flames sense eixir-ne amb algun cremat en la pell. És molt difícil també travessar la vida sense capir-ne—àdhuc passivament—almenys una impressió personal. L'esperit capta l'ambient, les coses i els éssers que l'envolten, però en molts casos, les sensacions són fugisseres i difuses, per resultar també difús l'encarrallament—en aquest cas actiu—de les pròpies dots d'observació.

El contista té d'ésser sempre observador—dèiem en el nostre darrer article. I els contistes catalans n'han estat sempre. Quina comprensió del nostre caràcter distintiu hi ha—per exemple—en Víctor Català! I en Bertrana, i en M. Ferrando... A ells, addicionem, amb estil defi-

ves que de molt temps porten els periòdics són cada vegada més intranquil·litzadores. Totes les nacions s'armen tant com poden per a ésser potents i abatre l'enemic. No els fa res que'ls manqui la raó: la força els menarà a la victòria. Tampoc hi fa res que les mares plorin, per haver perdut els fillssota una pluja de plom i asfixiats o bé aniquilats per la fatiga si aconsegueixen dominar l'adversari, els dirigents estaran satisfets.

Tot invent per a matar o destruir es acceptat amb la il·lusió d'abatre el contrincant. Sembla talment que els homes no facin més que cercar la manera d'exterminar-se mútuament.

Ens instruïm per a creure que així aconseguim ésser superiors i som lluny, molt lluny, d'obtenir-ho, mentre no foragitem de dintre nostre l'instint que ens llegaren les passades generacions. Ens vantem d'ésser il·lustrats com si això fos sinònim de ser perfectes i no compremem que si no agermanem a una clara intel·ligència un esperit sà i vigorós és inútil que ningú pretingui regenerar-nos. Seria sacrifici estèril. Com ho fou el del pobre màrtir del Gòlgota que va deixar-se clavar amb una creu convençut de què ens redimia...

Platja d'Aro, Agost de 1955.

nit—aportació moderna—dos valors recents en les lletres catalanes: Josep Sol i Salvador Espriu joves els dos,

* * *

Llegint *Elionor*, (1) hom no sent cap diferència entre els personatges i llurs obres—actes vulgars, d'una petitesa que és en el fons de la vida ordinària—i les nostres. Adhuc l'estil és senzill i els mots que empra Josep Sol són els de tothom, i a primera vista afirmariem gosadament el nostre criteri dient que el seu art constructiu és la simple narració. Però ens errariem. L'autor té en la seva ànima quelcom de líric que traspua en les pàgines: aquella poesia imprecisa del paisatge refractat al nostre interior, aquell idealisme amagat al fons d'un pou molt profund de realisme, però que s'ens posa al descobert molt prompte, puix regant els solcs on està plantada la narració, la verdeja i reviscola.

Josep Sol coneix el llot que es troba dins el bassol de l'esperit humà i no ignora tampoc les fons d'incertesa que el nodreixen. No hi ha dubte; més, no remou l'aigua i es limita a interrogar la superfície. Li plau més l'aigua clara amb reflexes ignots. Li agrada molt abocar-se a les ànimes tímides i descoratjades, i molt més encara, si elles no ho saben; l'atrau fer-ne d'elles, figures dinàmiques, resoludes, que s'elevan i coronen les cimes, més també coneixen els fracassos.

En veritat, la seva visió dels personatges té més d'externa que d'anàlisi intern. Rares vegades aprofundeix en la observació de la força misteriosa que empeny els actes, i si en algun passatge del seu primer conte—que dona nom el conjunt—i en *Margarida*, s'antafora en el recer íntim, és més amb el propòsit de mirar de quan en quan la llum del defora, que d'excavar endins la vena aurífera d'amor que conté.

A desgrat d'això hi apuntem molt sovint notes líriques. Vegeu per exemple, aquest col·loqui interior tan breu—quatre pàgines—d'una *Passejada*. En ella, la natura es fon amb el propi pensament, i amb aquesta impressió vaga de malaurança i d'incapacitat,—no molt distant del desaper—es barreja el ressò dels versos leopardians, un record stendalià, les odes horacions i la tendresa de les figures femenines que s'enduen mirades sensuals i a l'ensem fan pensar en l'amor romàntic, amb una fi desesperada—Werther, forçosament, sura en la ment. Quants elements distants, il·lògics, l'inconscient obliga a viure en els breus moments d'una passejada!—ens sembla escoltar de boca de l'autor.

Rivalitat, Alp, Enllà dels camins, pre-

conitzen una revifalla encoratjadora envers la capacitat física al compàs de la intel·lectual, les activitats atlètiques agermanades amb les tasques de l'esperit. I veiem en Josep Sol un entusiasta del sentiment estètic, amb un sentit de la bellesa física gairebé hel·lènic, que té d'ésser l'element bàsic del darrer conte d'aquest volum: *Menó, el bell*, estudi re-constructiu d'un episodi èpic despul·lat d'aquest element.

Potser, el que ens captiva més en Josep Sol és aquesta prosa clara, tan adient al caràcter dels seus contes, i que té ademés la facultat de fer lliscar la vista i el pensament a l'uníson, amb l'ajuda d'un talent intrínsec, que no sempre els contes inclouen.

* * *

Seguidament, prenem *Ariadna* (2). Com avisa Salvador Espriu, ens trobem en el laberint. «Donaràs unes voltes,—ens diu—enmig de veus i figures estrafolàries. Podràs seure, si et mareges, en algun recó plàcid, triat pel teu compte... El laberint és intrascendent, sense perill, turístic. Quan te'n cansis Ariadna acudirà sol·lícita i et mostrarà amb molta pau, l'entrada...» Amb precaució doncs, comencem a llegir les primeres narracions i ens sobten, a desgrat del seu encís. *Tereseta - que - baixava - les - escaletes*, és quelcom més que original—qualificant-la d'extravagant, pecariem d'excès?—Connuem. La impressió que ens causa el monòleg *Phyche*, és aterradora, colpidora, i remerciem a l'autor que el soroll sec d'una mà contra el palmell de l'altra ens despertí d'un deliri, d'una feixuga sensació d'ultra tomba. Continuem encara...

Després de seguir-lo fins el capdava, comprenem a Salvador Espriu: és un ironista que sabsté de proclamar-ho. Més, no es cregui que es la seva una ironia vulgar, sinó íntima. Adhuc dintre la tragèdia hi troba lloc pel seu esclat impietós. Sols amb aquesta aclaració, llegim sense que ens revolti la vida mísera i la mor, no menys mísera, de *Nabucodonossor*, que qualificariem de conte groller—contant en l'aprovació del propi autor—si aquesta grolleria que ens hi és

descrita no fos en la vida tan comuna, tant com la *Conversió i mori de Quim Federal* i *Glòria i caiguda d'Esperança Trinquis*, individus que sovint veiem pel carrer, i no en fem cas.

Espru, a la fi, acaba per conquerir-nos, per fer de nosaltres adeptes seus. Ens imposa el seu món i no dubtem ni remotament de que aquest sigui el veritable món, el nostre món. Efrèm Pedagóg, Escolampadi Miravittles, Joan Vulgar, Crisant—personatges de les seves narracions—són caricatures d'homes, o potser millor, homes sense màscara. Obtenen la fama mercès a la ignorància de la massa ignorant Konilòsia, i amb unes teories vulgars i una suficiència ridícula, s'eleven. Ninots de palla? Ho creuríem així i ens treuríem un pes del damunt, però no ho creiem perquè els coneixem en la realitat, i són de carn.

Altres narracions s'ens presenten amb tanta nuesa que, a desgrat nostre, ens ve un calfred d'horror. *L'escapçat*, és un succés horripilant; *Thanatos*, ens enfrenta amb la mort ataçant-se; *Mort al carrer* i *El cor del poble*, són narracions intensament dramàtiques—dramas moltes vegades viscuts, és cert—i *Nervis*, seria una al·lucinació monstruosa sense aquell final inesperat. I tantes altres... Diverses. Així, *Magnoliers al claustre*, *Les figuretes de pessebre*, i la *introducció a l'estudi d'una petita jirafa*, hi posen una nota sentimental i etèria, aquell recó plàcid per a descansar del feixuc laberint grotesc, pel qual caminem, seguint a Ariadna...

Hem finit la lectura de les narracions. N'hem trobat la sortida i comprem—admirem, millor diríem—a Salvador Espriu. En ell, l'estil és precís, sec, cantellut. Eixim del laberint esgarrinxats pels seus tombs sobtats i aguts, que s'ens ha clavats els polsos. Però, ens trobem contents. Agradats d'Ariadna i del seu guiatge discret, la convidem a un te i una dansa.

(1) *Eltonor*. Contes de Josep Sol. Quaderns literaris. Volum 67.

(2) *Ariadna al laberint grotesc*. Narracions de Salvador Espriu. Id. Volum 69.

COMENTARI

L'element femení i el teatre amateur

per Ricard Mestres

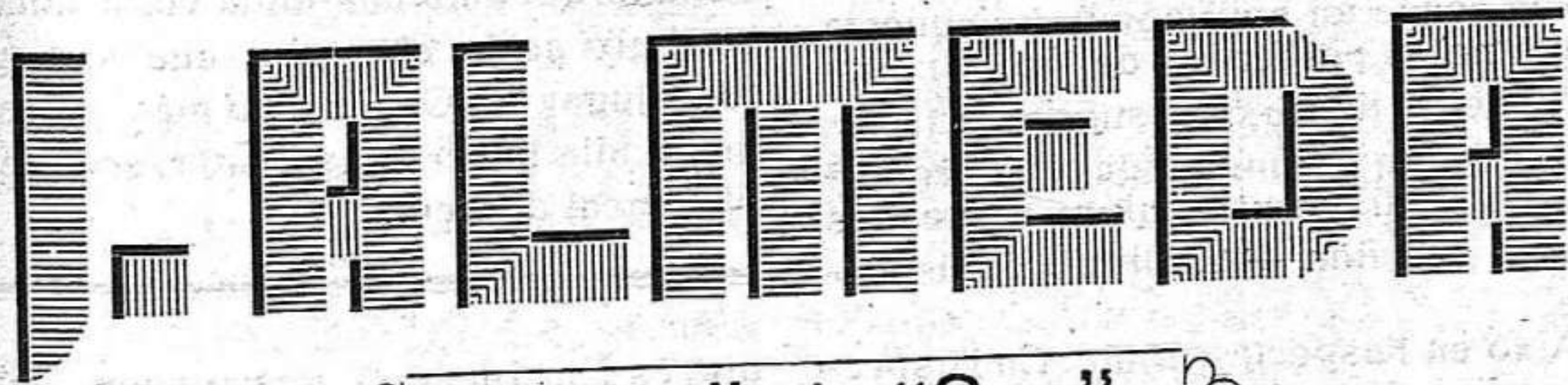
El teatre amateur va prenent a Catalunya una formidable embranzida. Arreu trobem companyies formades que, amb més o menys bon criteri, amb més o menys encert, representen un teatre més o menys selecte. Ara no és pas el moment d'escatir aquests extrems. Jo em penso que un dia o altre hom anirà desempallegant-se de banalitats i obres supèrflues i el bon criteri que s'haurà anat estratificant al fons de cadascú, imposarà representacions més ambicioses que la del Ferrer de Tall, per a posar un exemple d'aquest teatre que m'agradaria veure representat ben de tard en tard. Tinc una gran confiança en l'educació per l'art i per això em penso que el teatre és un mitjà excel·lent per a desbancar preferències que ja ningú hauria de tenir.

Amb el que he escrit fins aquí crec que ningú hi té res a dir. Però ve ara «l'argument» d'aquest comentari. Sé positivament que pertot on hom es proposa fer teatre amateur hi ha una dificultat a vèncer que en alguns llocs ha estat inexpugnable: l'element femení, les actrius. Jo no sé pas quina mena d'idees tenen les noies joves sobre el que representa ésser actriu, però fent deduccions de llur actiu no és gaire arriscat d'afirmar que són completament falses. Falses i que, demés, traeixen una ignorància de les coses de l'art que fa esgarrifar.

Es clar que la gent del poble, amb llur idiosincràsia especialíssima, té bona part de la culpa. Tots sabem que moltes vegades el dir de la gent i aquestes coses priven molts actes—bons o dolents. Però si hom fa bé de fer-ne cas en la qüestió dels actes dolents, fariem molt santament de tirar-nos-ho a l'esquena quan es murmuri a base de coses que sabem del cert que només poden ser criticades per mala intenció o per ignorància. I bé. Jo crec que a moltes noies els hi plauria fer teatre, però una mica per nyonya i una mica pel què diran, s'ho deixen córrer. I, naturalment, n'hi ha d'altres que creuen que fer teatre no està gens bé perquè creuen que les actrius estan molt acostades a les cupletistes i a les tanguistes. Aquestes deduccions hom les podrà prendre com a especulacions arbitràries i, tammateix no ho són gens. I no ho són perquè els fets no fan més que donar-me la raó. I encara hi ha una altra opinió, i és la de qui creu que fer teatre és una cosa baixa, reservada a ciutadanes de tercera categoria.

A totes jo els hi diria poc més o menys aquests mots, que són bastant clars: El teatre és un art, com la pintura, la música, etc. I de la mateixa manera

VINS DE POSTRES

“Suau” i “Sec”

De venda a Barcelona: CASA VICENÇ FERRER I CIA.
i SOLER I MORA - Jaume I, núm. 1

que pintarieu i farieu música sense donar-vos-en vergonya si en sabéssiu, si us plau fer teatre no heu de fer més que ingressar a una agrupació i posar-hi una mica el coll i una mica el cor. Tingueu en compte que fent teatre, a més de la satisfacció íntima de fer art, que és una cosa que sempre està bé, hom es va cultivant espiritualment i que les ensenyances de l'art teatral—de l'art teatral digne, ben entès—tenen més utilitat i són més profitoses que les de les rutines beneïtes d'aquells llibres pels quals us deliu moltes.

No tinc pas la pretensió d'esperar que després d'aquest article els neguits dels dirigents de la nostra agrupació «Renaixement» es vegin calmats per un estol de noies que vulguin actuar. Però si espero que amb una campanya ben dirigida podria aconseguir-sé. Per això, entusiasta del teatre com sóc, faig aquest primer pas.

AVIAT! El millor èxit de l'any
MORENA CLARA
 per la Companyia del Teatre Romea

Notes pregades

«Es fa avinent que ençà del 1 er del corrent mes ha quedat prohibida l'entrada a Cassà de carns fresques. A qui infringeixi o intenti infringir aquesta ordre li seran aplicades estrictament les sancions que la llei autoritza.

Per a l'entrada de carns salades, s'ha d'informar amb 48 hores d'anticipació a la direcció d'arbitris.»

L'Alcalde
MARTÍ ROSELLÓ

Viva Villa... Alma de bailarina... Eskimo... Volando hacia Río Janeiro... La viuda alegre... La Isla del tesoro... Así ama una mujer... i d'altres... i d'altres que farien la llista inacabable...

Heus aci els programes insuperables que ofereix aquesta temporada al públic cassanenc, l'empresa del

Saló Catalunya

el local per la pantalla del qual passaran les obres mestres del cinema sonor.

Cassanencs! El SALÓ CATALUNYA serà indubtablement el teu local preferit.

EL CINEMA EL FUTBOL

**Al marge d'un film català:
 El Cafè de la Marina**

per R. M. M.

No ens cansarem de dir i repetir que el cinema és acció. Sembla que els animadors de el cinema espanyol no se n'han adonat encara i veureu tan sovint com vulgueu en les produccions «nacionales» escenes d'aquelles tan llargues i absurdes—i jugades per uns actors tan dolents—que us produeixen un empipament dels grossos. Per càstig a aquests senyors nosaltres els fariem agenollar i dir cent vegades «el cinema és acció... el cinema es acció...» fins que s'en fessin una mica de càrrec. Això, és clar, és una mica faceciós, però no hi sabem veure altra solució, perquè la crítica solvent ha dit ja tantes coses que és hora de que els films espanyols — sinó perfectes—surin amb una mica de dignitat.

Ultra això hi ha molts altres aspectes que els directors d'ací no s'han preocupat d'estudiar. Segurament que desconeixen el que és un guió, el que és un découpage i totes aquestes coses, altrament no es compendria que les seves obres sortissin amb una absència tan completa d'aquests elements. No volem pas que ací es produeixi un cinema com l'americà, ni a l'estil americà, però les regles generals, les bases, no les hem pas d'inventar. Ja hi són i donen molts bons resultats. A Espanya s'ha de produir cinema espanyol, de la mateixa manera que s'ha de produir pintura espanyola, literatura espanyola, etc. Ni camuflatges ni plagis. Però tot fent un cinema nacional no s'han d'oblidar aquelles regles que, sense vulnerar l'esperit de l'obra, en facilitin la seva explicació en imatges.

Hem fet aquestes consideracions per a sortir a parlar de «El Cafè de la Marina» amb els lectors una mica assabentats de les nostres idees sobre cinema. Ara parlarem amb més llibertat i amb més brevetat.

«El Cafè de la Marina» es ressent de tots aquests defectes que hem assenyalat. Domenec Pruna es troba amb un assumpte als dits i no sap que fer-ne. Fluctúa entre la poesia del mar i la brutalitat de la taverna. No troba aquell punt dolç d'aliança que Josep Mª de Segarra sabia fornir a l'obra teatral. Les escenes, tallades, us arriben a fer la impressió de sketxos sense un nexa comú. I d'aquesta manera no es pot fer res de bo. Ni rastre d'aquella tisora que suprimeix i escurça ni d'aquell muntatge que proporciona un subtil «trait d'union» a totes les escenes del film — continuat indispensable.

Això en l'aspecte artístic. En l'aspecte tècnic està si fa no fa a la mateixa altura: mal enregistrament de sons, canvis de llum desastrosos... S'en salva potser alguna fotografia que fa força bonic. La interpretació dolentíssima. Cap actor demostra tenir la més mínima noció del

**C. E. Juventut d'Olot 4.
 U. S. Cassà 2.**

El Cassà arrenclera els següents jugadors: Torrent, Escalona, Negre, Pascual, Burcet, Fitó, Juncà, Mateu, Olivé, Pi, Anglada. Surt el Cassà contra el sol hi ha un bonic avanç de l'ala dreta centrant Juncà i remotant Pi amb un xut que passa fregant el travesser. Contraataca el Juventut i als 7 minuts de joc Negre és veu obligat a cedir un recó, que tira l'exterior dreta de l'equip propietari del terreny, rematant l'interior esquerra que marca el primer goal dels locals, sense que Torrent, una mica desplaçat per una sortida, pogués fer res per evitar-lo.

Es centra la bala i el Cassà palesa una gran descohesió. Ataca novament el Juventut i als dotze minuts de joc el seu extrem dreta marca el segon goal. Hi ha unes arrencades de Juncà que és perden per manca de bons rematadore en la devantera cassanenca. Juncà fa una de les seves escapades driblant dos o tres jugadors, llençant un centre tancat que remata Anglada a la xarxa quan l'àrbitre havia ja assenyalat el kik. Ataca novament l'equip del Joventut i als 25 minuts de joc marca el tercer goal de la tarda, per mitjà del seu extrem dreta, que juga a plaer a causa de que Fitó és impotent per a contenir-lo sense veure's gens ajudat per Pi. S'acaba el primer temps.

Posada novament la pilota en joc, el Cassà no sembla l'equip de la primera part, ja que embotella completament l'Olot. Juncà que està lliurant una partida esplèndida, es cansa de centrar, sense que es pugui treure profit del seu joc, per la causa que hem esmentat més amunt. Als 10 minuts de joc, Juncà llença un centre que produeix un gran bati-bull davant la porta del Juventut i final-Pi endinsa la pilota a la xarxa. Es el primer gol cassanenc. Reaccionen els olotins i s'escapa l'exterior dreta i Fitó al treure-li la bala, la dona a l'extrem esquerra contrari, que està sol davant la porta, mercant el quart gol a causa d'una indecisió de Torrent, que podia haver fer quelcom més per evitar-lo. Domina novament el Cassà, que juga sempre en terreny contrari, perdent-se dos o tres gols claríssims per nerviosisme d'Anglada, i quan manquen 8 minuts per terminar el partit, un centre de Juncà dona ocasió a Olivé de marcar el millor gol de la tarda, amb una mitja volta fantàstica. I així acaba el partit, que si hagués estat jugat pel Cassà amb més entusiasme, podia haver acusat un resultat completament diferent.

que és fer cinema i tots actuen emanerats, falsos.

Ens dol haver de terminar aquest comentari sense poder escriure un mot afalagador. Però no és possible. I consti que el nostre desig més gran seria poder lloar un film fet a casa nostra.

Notes Municipals

Sessió del dia 21 d'Agost.

S'aproven:

L'acta de la sessió anterior.

La nota de jornals de la brigada municipal.

I s'acorda pagar setmana doble als empleats municipals per no trobar-se inclosos dintre la llei de vacances dels obrers.

Sessió del dia 28 d'Agost.

S'aproven:

L'acta anterior.

La nota dels jornals de la brigada Diversos compies.

Un plànol presentat per F. Negre per a fer una paret de tanca al carrer de la Pau.

S'acorda adherir-se a la demanda que ha fet prop del Govern de la Generalitat la Federació de municipis catalans, referent als titulars municipals.

L'Alcalde Sr. Roselló informa als consellers d'un article aparagut a HORITZÓ, en el qual es parla de fer alguna gestió en pro del foment del mercat casanenc. Diu que veu en molt bons ulls tot el que representi un millorament per la vila, i que per tant, la Corporació no pot deixar passar per alt aquesta ocasió de prestar el seu ajut a una iniciativa que —tard o hora— pot portar a tothom be-

neficiis innegables. Diu que el seu parer es cridar el director d'HORITZÓ per a pregar-li de voler-los posar en contacte amb l'autor de l'article per veure si després, formant una comissió pot treure's algún profit de la idea. Després d'adherir-se a aquests mots tots els Srs. consellers, queda acordat.

El Sr. Roselló parla seguidament de la necessitat de ratificar l'acord pres en una sessió anterior sobre la prohibició d'entrada de carns fresques a Cassà. S'acorda ratificar l'esmentat acord que comença a regir el 1.er de Setembre. El Sr. Bagué diu que li sembla que s'ha d'ésser rigorós amb qui infringeixi aquest acord, i que creu que s'havia de donar algún estímulo als empleats del servei perquè acompleixin la seva misió amb màxim zel. Aquestes manifestacions són preses en consideració i aprovades, prenent-se l'acord en ferm. El Sr. Bagué parla de propagar tant com es pugui aquesta prohibició a fi de que ningú pugui al·legar ignorància. S'acorda fer algún pregó i enviar una nota a HORITZÓ.

Finalment el Sr. Bagué pren la paraula per a dir que li sembla molt bé les mesures que pren el Sr. Pich i Don referent a la mendicitat i que creu que l'Ajuntament de Cassà hauria d'enviar-li una felicitació.

S'acorda ajornar-ho per a quan surti al Butlletí el decret corresponent.

Hi no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Cinema Modern

Diumenge 8 Setembre 1935. - Tarda i nit.

EXTRAORDINARI PROGRAMA
«PARAMOUNT»

La grandiosa superproducció

En mala compañía

creació de FREDRIC MARCH,
SYLVIA SIDNEY i JACK LA RUE

=====
La bonica comèdia americana

El héroe se rinde

per el famós cavallista
JOHNNY MAC BROWN

=====
Es començarà amb la interessant

Revista Femenina

(en espanyol)

Demaneu programes especials.

AQUEST NÚMERO HA
PASSAT PER LA CEN-
SURA GOVERNATIVA

NOTICIARI

Sardanes.

Els veïns del carrer Progrés ens oferiren el dijous dia 27 d'Agost una audició de sardanes per la cobla «La Unió».

El Club Sardanista en donà una altra el dijous següent a la Plaça de la Coma, a càrrec de la mateixa cobla.

Cinema.

Els dos darrers dimecres han tingut lloc sessions extraordinàries de cinema al Modern, projectant-se els films: «Susana tiene un secreto», El Cafè de la Marina, «El Chico» i «Svengali».

Reunió

El dia 3 del corrent foren convocats a la Casa de la Vila representants de les diverses entitats cassanenques, de diversos rams de botigues, comerciants i un representant d'HORIZZO que, junt amb el Sr Alcalde i un conseller municipal tractaren de la constitució d'una «Comissió permanent pro-Foment del mercat». S'acordà celebrar l'endemà-passat una nova reunió amb nous elements per a nomenar definitivament l'esmentada comissió. En el nostre proper número donarem referència d'aquesta reunió i de totes les gestions que s'hagin fet en aquest sentit.

Recordem als nostres lectors que tot això es deriva d'una iniciativa llançada

per un col·laborador d'HORIZZO des d'aquestes planes.

Lladregots de melons.

Unes colles de petits lladregots s'han dedicat darrerament a devastar el camp de melons de Cassà i rodalies. Alguns han hagut de presentar-se a l'Ajuntament per a rebre la repulsa de les autoritats. Un càstig ben exemplar trobem que seria indicadíssim per a desviar aquestes aficions equívokes.

Retorn feliç.

Els elements del grup excursionista de l'Ateneu, que efectuaren fa pocs dies, una excursió pel Montseny, han retornat encantats, a pesar de la forta tempesta que els atrapà per aquelles muntanyes.

Extraordinari rebut.

Hem rebut un extraordinari del periòdic badaloní «Sol Ixent».

Un text nodrit, interessant i variat, una impressió perfecta i fotografies bellíssimes fan d'aquest exemplar un bell exemple de publicacions comarcals.

La nostra felicitació als redactors de «Sol Ixent».

MOLT PROMPTE! El film cultural
LOS QUE NACEN

Kursaal Cinema

El local de
les grans
superpro-
duccions!

Hom diu que...

...un amable comunicant ens diu que va trobar molt bé l'article que en el número anterior publicava Esteve Bagué sobre el «Nostre tren», i ens prega d' aconsellar de part seva al Sr. Bagué de viatjar cinc diumenges seguits en el carril per veure si encara hi sent un efecte tan gran. Ell ens assegura per endavant que rectificarà els seus elogis.

Subscriuiu-vos a "HORITZO"

Joan Domingo Alemany

ADVOCAT

Ofereix el seu despatx

Argenteria, 19, pral.

Telèfon, 477

GIRONA

PINTURA DECORACIÓ

Francesc Ragolta

Pintor decorador artístic.

Empaperador.

VENDA DE PAPERS PINTATS

Ramon Ferràndiz, 116

CASSÀ DE LA SELVA

Farmàcia J. Botet

Cassà de la Selva

DESPATX ACURAT DE RECEPTES

Cobla :: Orquestra
Orquestrina

La Principal

Per a contractes:

Francesc Gruart - TELÈFON, 19

Ja sou socis de l'Ateneu?

FARMACIA I LABORATORI

Joan Gener i Roca

CASSA DE LA SELVA

Manuel Bererra

SASTRE

Cassà de la Selva

COBLA :: ORQUESTRA
ORQUESTRINA

LA SELVATANA

CASSA DE LA SELVA (Girona)

Telèfon, 22

Per a contractes: PERE ARPA

PESCA SALADA :: FRUITES
LLEGUMS CUITS

CASA TRESINA

Fermí Galán, 6

Cassà de la Selva

Agència d'Autòmibus i Transports

La Cassanense

Administració: Castelar, 61 - Garatges: Progrés, 3 i 31

Cassà de la Selva (Girona)

PERE CUFÍ

Fàbrica de Gasoses i Sifons. - «Fruxampany»
Representant de la cervesa «Damm»

CASSÀ DE LA SELVA

Fonda El Comerç (Antiga casa Barretina)

VDA. JOAN ABELLÍ

Preus reduïts — Servei acuradíssim — Garatge
Plaça Clavé, 30 - G. Hernández, 10 - Cassà de la Selva

Gran assortit en CALÇAT DE TEMPORADA
no dubteu un moment,

En XEC Espardenyer

us en servirà d'econòmic i superior.

Emili Castelar, 41

Cassà de la Selva

Narcís Martí

TOCINERIA :-: QUEVIURES

CASSÀ DE LA SELVA

Reparació d'Automòbils. - Venda i reparació de
bateries. - Cotxes a pupilatge. - Lubrificants,
olis, grasses, etc. - Cotxes de lloguer.

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5

TELÈFON, 32 R

Fonda "El Recreo"

GARATGE

BANY

Plaça J. A. Clavé. - Telèfon, 15 - Cassà de la Selva

Jaramago Valadia

El millor paper de fumar

ESTOIG ENGOMAT : 10 Cts.

JARAMAGO «ORO» : 20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs.

DIPOSIT DE VENDA: Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES,
MONEDERS, JOCS DE CARTES, DOMINÓS,
ESCACS, PARCHEESSIS, etc.

Venda a l'engròs i a la menuda.

Jubert & Presas

BANQUERS

Telèfon, 8

Cassà de la Selva

NARCIS DURAN

Aiguardents i Licors - Elaboració acuradíssima

Pont, 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

Servei amb camió de Cassà a Barcelona
amb parades a Caldes de Malavella i a
tots els pobles del litoral.

Emili Cabarrocas

Preus econòmics. Servei ràpid.

Carrer Mesures

Cassà de la Selva